

عنوان مقاله:

اثر بخشی زوج درمانی مبتنی بر طرحواره محوری بر سازگاری متقاضیان طلاق

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عقیل حسین لو - کارشناسی ارشد مشاوره توانبخشی دانشگاه علامه طباطبایی

علیرضا چهره سا کومله - کارشناسی روانشناسی عمومی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی کارآیی زوج درمانی طرحواره محور بر سازگاری زوجین متقاضی طلاق شهر رشت انجام شد. روش پژوهش حاضر نیمه تجربی با گروه کنترل و آزمایش بود بدین ترتیب که از بین زوجین متقاضی طلاق (تعداد 50 زوج 100 نفر) به صورت تصادفی انتخاب و در دو گروه کنترل و آزمایش جایگزین شدند. در ادامه طرحواره درمانی برای گروه آزمایش به مدت 16 جلسه انجام شد در این پژوهش از پرسشنامه سازگاری زوجی باسبی و همکاران (RDAS) استفاده گردید. در نهایت داده ها به شیوه تحلیل کوواریانس مورد ارزیابی قرار گرفتند. یافته نشان داد سازگاری ($f=21/041$ و $P=0/001$ و $Eta=0/389$) زوجین متقاضی طلاق میباشد. در نتیجه کاربرد زوج درمانی طرحواره محور در فضای کار با مراجعین طلاق میتواند در افزایش سازگاری اثربخش باشد.

کلمات کلیدی:

زوج درمانی مبتنی بر طرحواره محوری [سازگاری، طلاق].

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/885214>

